

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס מ'ש'לים

שמחה שלמה

לפתע ראה פייבל את שמעון חברו יושב לבד בפנת האולם, קצת מסתפל קצת חולם, הוא הבין ששמעון כלל לא שמח. ובאמת שמעון היה קצת עצוב, לא היה לו כח לרקד, ולא היה לו כח לדבר עם חברים.

פייבל לא הסכים לראות כדבר הזה. כלם צריכים להיות שמחים! הוא התחיל לרקד יחד עם כמה חברים מול שמעון הלוח הזור, שמעון התחיל לחייך מעט מעט, עד שפתאום קפץ מהפסא ונכנס אל תוככי הרקודים בהתלהבות עצומה.

רבינו מספר לנו משל זה לענין השמחה בליקרי ח"ב תורה כג: שלפעמים כשגבי אדם שמחים ומרקדים, אזי חוטפים איש אחד מבחוץ, שהוא בעצבות ומרה שחרה, ומכניסים אותו בעל-פירו לתוך מחול המרקדים, ומכריחים אותו בעל-פירו שיהיה שמח עמהם גם-כן.

והנמשל הוא כשאדם שמח, כל העצבות והיסורים שלו נשכחים והולכים. אבל יש מעלה גדולה יותר מזה, להתאמץ לרדף אחר המרה שחרה דוקא, להכניס אותה גם-כן בתוך השמחה, שהדברים שעושים אותו בעצבות יתחילו להיות גם בשמחה כדרך הבא לתוך השמחה, שאז מגדל השמחה והתודה מהפך כל הדאגות והעצבות והמרה שחרה שלו לשמחה. נמצא שחוטף המרה שחרה ומכניס אותה בעל-פירו לתוך השמחה וכך הוא יהיה באמת תמיד בשמחה.

יהודים רבים הלכו בנריות אל האולם המפאך 'שמחתנו', שם התקיימה חתנה גדולה של ר' יענקל, אחד מיקירי העיר. שעות רבות היה פועל ר' יענקל למען הקהלה ההולכת וגדלה, וביותר היה משקיע למען הצלחת נהול בית המדרש, שם שמש כגבאי נאמן ואהוב.

מי שהיה צריך מקום בבית המדרש, או עליה לתורה, להיות חזן לרגל היארצייט, היה נגש לר' יענקל המסור. לכל בקשה ידעו שהוא האדם שידע לעזור כלם, הרגישו שלבו ונפשו מסורים להצלחתם ואף לאנשים מבני העיר.

לא פלא שבשמחת חתנת בנו הבכור יוסף כלם הרגישו משיכים ומחייבים לבוא לשמח ולרקד.

בהיכל האולם רקדו בשמחה גדולה יהודים רבים. הבחורים, חברי החתן רקדו באמצע המעגלים "קאדצ'קעס" עם תנועות שמחה; הרימו יחד את ידיהם והורידו, מחאו כפיים, הסתובבו, התכופפו ואז רקדו למעלה במהירות. לא כל יום מרגישים כזו שמחה גדולה.

פייבל, החברותא של יוסף החתן, הראה לכל הבחורים באיזה סדר לרקד. רגע אחד רקדו כמו רכבת, אחר כך בידים משלבות, המשיכו בזוגות שנים שנים, כך היה פייבל ממחה להלהיב את כלם שירקדו בשמחה גדולה.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (14)

כי בכאן אין שום דבר שיסריח. אחר־כך נתן להם מן המאכלים הנ"ל

ותכף פשאוכלו מאלו המאכלים, התחילו תכף להשליך ולזרק מהם את כספם וזהבם, וכל אחד חפר לעצמו חפירה וקבר, וקבר את עצמו בתוך החפירה מחמת גדל הבושה, שנתבישו עלידי שהרגישו גדל הסרחון של הממון (שהוא מסריח כמו צואה ממש) מחמת שטעמו מן המאכלים הנ"ל, וקרעו את פניהם, וקברו את עצמן, ולא היו יכולים להרים פניהם כלל. ונתביש אחד מחברו, כי שם באותו המקום, הממון הוא הבושה הגדולה מפל הבושות, ומי שרוצה לדבר דברי בזוי לחברו, הוא אומר לו שיש לו ממון, כי ממון הוא בושה גדולה מאד שם, וכל מי שיש לו יותר ממון, מתביש יותר. על פן קברו את עצמן מגדל הבושה, וכל אחד לא היה יכול להרים פניו אפלו בפני חברו, מפל־שכן בפני הגבור הנ"ל. וכל מי שהיה מוצא אצלו עוד איזה דינר או גדול, היה מבער אותו מיד ומשליכו ממנו למרחוק בחפזון גדול.

אחר־כך בא אליהם הגבור, והוציא אותם (מן החפירות והקברים הנ"ל) ואמר להם: בואו עמי! כי עתה אינכם צריכים להתירא עוד מן הגבור, (שהיו כל בני המדינה של עשירות מתיראים ממנו כנ"ל) כי אני אני הוא הגבור (כנ"ל).

ובקשו מן הגבור שיתן להם מן המאכלים הללו, כדי להוליך למדינתם. כי הם בודאי יהיו ממאסים מאד

וכן עשה הגבור, ולקח את האנשים הנ"ל, דהינו גדולי המדינה של עשירות, שהם אלקות במדינתם, כנ"ל, כי אלו האלקות היו בכאן, כי באו עם הממנה על האצרות לכאן, ככל המבאר למעלה.

וכשיצאו ממדינתם עם הממנה, כנ"ל, נתנו להם בני המדינה כח והרשאה, שכל מה שיעשו אלו השלוחים, יהיה עשוי. וכל בני המדינה מכרחים להתרצות לכל מה שיעשו אלו השלוחים, (שהם גדולי המדינה אלקות שלהם) ולא יוכלו לשנות. ולקח הגבור את אלו האנשים, שהם נקראים אלקות במדינתם מחמת עשרם, כנ"ל,

והוליך אותם בדרך הנ"ל, והביא אותם עד הקעף של המאכלים הנ"ל ובתחלה הוליך אותם כנגד הרוח, והגיע להם הריח של המאכלים, והתחילו לבקשו מאד, שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו.

אחר־כך הוליך אותם מפנגד הרוח, והתחילו לצעק שיש סרחה גדולה, חזר והביא אותם כנגד הרוח, ושוב הגיע להם הריח הטוב של המאכלים, וחזרו ובקשו אותו, שיתן להם מן המאכלים. חזר והוליך אותם מפנגד הרוח, וחזרו וצעקו, שיש סרחה גדולה מאד.

ענה ואמר להם הגבור להאנשים הנ"ל: הלא אתם רואים, שאין כאן שום דבר שיסריח, בהכרח צריכים לומר בודאי שאתם בעצמכם מסריחים,

במזמון, אך רצו שגם כל בני המדינה יצאו מתאוה זו של מזמון. ונתן להם מאלו המאכלים,

והוליכו אל המדינה שלהם, ותכף כשנתנו להם מאלו המאכלים, התחילו תכף להשליך את כספם וזהבם כנ"ל, וטמנו עצמן במחלות עפר מגדל הבושה. והעשירים הגדולים והאלקות הנ"ל, נתבישו ביותר.

וגם הקטנים שהיו נקראים אצלם "חיות רעות" כנ"ל, נתבישו בעצמן גם כן, על שהיו עד הנה קטנים בעיני עצמן מחמת שאין להם מזמון.

פי עתה נתגלה שאדרבא, המזמון הוא עקר הבושה. כי אלו המאכלים הנ"ל יש להם סגלה זו, שמי שאוכל מהם ממאס במזמון מאד. כי מרגיש סרחון המזמון כמו צואה וטנוף ממש. ואזי השליכו אלילי כספם ואלילי זהבם.

ואחר כך שלחו לשם את הבעל תפלה הנ"ל, ונתן להם תשובות ותקונים, וטהר אותם. והמלך הנ"ל מלך בכפה.

וכל העולם שבו אל השם יתברך, ועסקו רק בתורה ותפלה ותשובה ומעשים טובים. אמן פן יהי רצון.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

מבאר בפסוק. שיש להקדוש ברוך הוא תנור במקום זה. והאש הוא שם. במקום אחר. רחוק מן התנור. כמו שכתוב (ישעיה ל"א): "נאם ה' אשר אור לו בציון. ותנור לו בירושלים".

ועין שם כל הקפיטל הנ"ל שמדבר מענין כל המעשה הנ"ל. "הוי הירדים מצרים לעזרה ועל סוסים ישענו. ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח". הינו בחינת המדינה שסמכו עליה המדינה של עשירות שהם יושיעו אותם. כי לפי טעותם סברו שהם כלם אלקות. וסוסיהם הם מלאכים כמבאר לעיל בתוך המעשה עין שם.

וזה שסיים הפסוק: "ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר" וכו'. והבן:

"וה' יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ונחדו כלם יכליו". הינו בחינת היד הנ"ל: כי על היד ראו ששניהם יהיו נכליו, העוזר והעוזר כנ"ל.

"כאשר יהגה הארצה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים" וכו': "כצפריים עפות" וכו': (הינו בחינת הארצה הנ"ל והצפריים הנ"ל) עין היטב לעיל בתוך המעשה והבן: "פי ביום ההוא ימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו" וכו'.

"ונפל אשור בחרב לא איש וכו' ונס לו מפני חרב וכו' וסלעו ממגור יעבור": זה בחינת השליטה כמות של החרב הנ"ל. (ונפל ונס זה בחינת שני הכחות הנ"ל. "וסלעו ממגור יעבר". זה בחינת חלי הדאר הנ"ל שחולף ועובר חזקו וכחו ממנו. כי סלעו פרושו חזקו. וזה בחינת כח השלישי של החרב הנ"ל). עין היטב: והבן:

אחר כל זה סים הפסוק: "נאם ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים". הינו התנור והאש הנ"ל. כנ"ל:

ראה והבט והבן כי בהקפיטל הזה מבאר כל המעשה הנ"ל. (כל זה דברי רבנו זכרוננו לברכה): וכך אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש שכל המעשה כלה מראש ועד סוף היא רמזה בלה בתוך הקפיטל הנ"ל (הינו ישעיה ל"א) ואמר שכל הדברים של המעשה הנ"ל כלם יכולים למצא במקראות וכיוצא.

[כגון "וטמאתם את צפוי פסילי כספה ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דנה צא תאמר לו". (ישעיה ל"ד) וכמו שכתוב (ישעיה ב): "ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו וכו' לחפר פרות וכו' לבוא בנקרות הצרים" וכו'.

הינו שישליכו תאות מזמון שהיא עבודה זרה ממש. ויטמינו עצמן בחפירות וכו' כמבאר במעשה הנ"ל.

כי המזמון הוא מסריח כמו צואה ממש. כמו שכתוב: "תזרם כמו דנה צא תאמר לו". וכן כיוצא בזה. יכולים למצא כל דברי המעשה הנ"ל במקראות וכיוצא.

אבל עקר המעשה בלה נאמרה על קפיטל הנ"ל

כי שם היא מבארת ומרמזת בלה. אבל אין אתנו יודע עד מה. כי אם מה שגלה לנו בפרוש (הינו כל המבאר לעיל).

אבל שאר עניני המעשה. לא זכינו להשיג איה היא מרמזת בקפיטל הנ"ל אבל אמר בפרוש שכל המעשה בלה מרמזת שם.

סדר המלך עם אנשיו הנ"ל הוא כך.

הבעל תפלה עם הגבור:

הממנה על האוצרות והחכם:

המליץ והאהב נאמן:

הבת מלכה עם בנה:

המלך והמלכה:

כך הוא הסדר שלהם:

והם בחינת עולם התקון: והם עשרה דברים. ולא נחשבו כסדר: הינו שלא נחשבו (אלו העשרה הנ"ל) כפי הסדר המבאר בספרי קבלה: אבל יש דברים בגו:

גם מבאר בספרי ששש השפעת מדה אחת עוברת דרך מדה אחרת ששש מתעקבת שם זאת ההשפעה. אזי נקראת על שם אותה המדה.

הינו שהמדה ששם מתעקבת ההשפעה של מדה אחרת שעוברת דרך שם. היא נקראת על שם אותה המדה שבה ממנה ההשפעה.

ובשביל זה נשתנה כאן הסדר וגם יש עוד כמה ענינים בזה המבארים להבקיאים היטב בספרים כל זה אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש:

גם הבנתי מדבריו שמרמוז בואת המעשה מיתת המלכים ותקונם. וכן בחינת החזון וכן בחינת התקון לא נאמרו כסדר העשר בחינות הנ"ל. מחמת הטעמים וענינים הנ"ל.

ועדן הדברים סתומים וחתומים. כי סוד המעשה לא גלה כלל. רק האיר עינינו בפסוקים וענינים הנ"ל כדי שידע שיש בהמעשה סודות נסתרים גדולים ונוראים מאד:

ואין אתנו יודע עד מה אשרי מי שיזכה להבין קצת סודות המעשיות הללו המבארים בזה הספר. כי כלם הם חדושים נפלאים ונוראים מאד מאד.

עמק עמק מי ימצאנו: מה נאמר מה נדבר. מי שמע קזאת מי ראה כאלה.

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה י"ב מבעל תפילה (14)

- היה שומרו – שיהיה לו כשיצטרך
- היה נותנו לחבירו
- היה מבער וזורק אותו מיד ומשליכו למרחוק בחפזון גדול
- ז. מה בקשו מהגבור אח"כ?
 - שיתן להם דרך תשובה
 - שיבוא למדינתם למלוך עליהם
 - שיתן להם מהמאכלים להוליך למדינתם
- ח. איזה סגולה יש למי שאוכל מאלו המאכלים?
 - שממון לא נחשב אצלו כ"כ
 - שממאס בממון
 - שממאס בממון מאוד
- ט. סלת זכות: באיפה קאפיטא ארוזא האעשה הכאת?
 - ישעיה פרק ב'
 - ישעיה פרק ט'
 - ישעיה פרק ט"א
- י. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהוליד אותם כנגד הרוח?
 - שיש סרחא גדולה
 - שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו
 - שיש כאן ריח טוב
- ב. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהוליד אותם מכנגד הרוח?
 - שיש סרחא גדולה
 - שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו
 - שיש כאן ריח טוב
- ג. כמה פעמים הוליד אותם הגבור לכנגד הרוח?
 - פעם אחת בלבד
 - שתי פעמים
 - שלש פעמים
- ד. מה עשו כשהגבור נתן להם מהמאכלים לאכול?
 - השליכו וזרקו את כספם וזהבם
 - כל אחד חפר לעצמו בור וקבר מרוב בושה
 - שתי התשובות נכונות
- ה. איזה דבר היה בושה גדולה במקום ההוא?
 - להיות בשמחה
 - ללכת בגדים קרועים
 - ממון
- ו. מה היה עושה כל מי שמצא שם דינר בכיסו?

בעומק המעשה שאלות לחידודא על כל המעשה מהבעל תפילה

- באיזה סדר הזכיר הבעל תפילה את אנשי המלך? ואת מי לא הזכיר?
- באיזה סדר הזכיר אחד מהגבורים להבעל תפילה הסדר של הכתות? ואת מי לא הזכיר?
- באיזה סדר הזכיר הבעל תפילה את אנשי המלך לגבור? ואת מי לא הזכיר?
- באיזה סדר מצאו הכתות את אנשי המלך? ומי לא מצא אחד מאנשי המלך?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

מה היה הסדר שמצאו אנשי המלך - את מי מצאו הראשון ואת מי מצאו השני?

גבור, בעל תפילה, ממונה, חכם, מליץ, אוהב נאמן, בת מלכה, תינוק, מלכה, מלך

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com